

[Socialministeren.]

Venstres Medvirken til disse Lovforslags Gennemførelse havde haft under Forhandlingerne, nævnte den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Krag, at det oprindelige Arbejdsløshedsforslag var beregnet til en Udgift paa 17—18 Mill. Kr., og det er jo rigtigt. Det ærede Medlem tilføjede derefter, at Regeringen under Forhandlingerne havde stillet Krav om Arbejdsløshedsunderstøttelse til et Beløb af 23,5 Mill. Kr., og det er for saa vidt ogsaa rigtigt, idet Situationen — det maa jeg sige til Oplysning — var forandret, siden Regeringen fremsatte sit oprindelige Arbejdsløshedsforslag. Forandret i to Henseender, for det første derigennem, at dette Forslag ikke kunde gennemføres til den 1. Oktober, hvorfor der altsaa var gaaet allerede 2 Maaneder eller mere end 2 Maaneder, i hvilke en Del af Arbejdsløshedskassemedlemmerne, ja, mange Tusinde, var henvist til Kommunehjælp, og for det andet derved, at der i den Situation, hvori Regeringen fremsatte sit Forslag i September, overhovedet ikke var Tale om en Margarineafgift.

Som Følge deraf maatte vi overveje under disse Forhandlinger, om det ikke var rimeligt at strække Arbejdsløshedshjælpen længere, end Regeringsforslaget gik ud fra, altsaa lade den ende paa samme Tid, som disse Landbrugslove skulde ende, og dette maatte naturligvis føre til en ikke ringe Merudgift. Over for dette hævdede Venstre, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Krag fremhævede, at man ikke kunde gaa med til i Øjeblikket at vedtage nogen Art af Lovgivning for Sommeren, og derefter indskrænkes altsaa Regeringsforslaget til at omfatte de ca. 16 Mill. Kr., som formentlig vil strække til til Maj. Men jeg maa altsaa med det samme sige, at hermed er intet afgjort for Sommeren, men at der maa komme nye Forhandlinger, og navnlig da, hvis Arbejdsløsheden ikke gaar meget væsentligt ned, hvis det ikke viser sig, at Gennemførelsen af disse Kriseforanstaltninger medfører den forøgede Beskæftigelse i Landbruget, som vilde kunne forsvare Undladelsen af en eller anden Lovgivning, enten til Fordel direkte for de arbejdsløse eller til Lettelse af Kommunerne i deres Arbejdsløshedsudgifter til Sommer. Og jeg maa jo sige, at hvor meget jeg end ønsker, at det ærede Medlem Hr. Krag har Ret i at se det foreliggende Forslag tillige som en betydende Beskæftigelsesforanstaltning, har jeg stadig den Overbevisning, som jeg udtrykte i Lørdags, at som Udviklingen i det hele er baade inden for og uden for Landets Grænser, vil det være

meget vanskeligt at forvente en saa stærk Beskæftigelsesstigning i Landbruget som Følge af Vedtagelsen af disse Forslag, at vi bliver fri for Overvejelser hen i det kommende Aar.

Og det kan jo ikke skjules, at naar man samtidig, hvad jeg ogsaa har beklaget mig over, har modsat sig alle de tre Forslag, der var fremsat af Socialministeren, og i hvilke der netop ikke var Understøttelse, men Beskæftigelse, saa forøges Mulighederne for at undgaa senere Forhandlinger om Arbejdsløshedsproblemet jo ikke. Det glædede mig ganske vist, at det ærede Medlem Hr. Krag i og for sig saa forstaaende paa Nødvendigheden af at komme ind paa Overvejelser som dem, der har ligget til Grund for disse tre Forslag, men han føjede jo til, at mange ikke forstod det, ja, han mente ogsaa, at mange inden for Venstre mente, at Tiden endnu ikke er moden til saadanne Foranstaltninger.

Jeg tror, man kommer til at inklade sig paa en virkelig Realitetsforhandling om Spørgsmaal som disse, om Nedsættelse af Arbejdstid, Overarbejde og Tilskud til Merbeskæftigelse, hvis man vil undgaa en øget Understøttelseslovgivning. Og jeg synes vedvarende, det er yderst ejendommeligt, at man ustandselig beskylder Socialministeren for kun at interessere sig for Understøttelseslovgivning, samtidig med at begge Oppositionspartier nedstemmer alle de Forslag fra hans Side, der netop tilsigter at øge Beskæftigelsen. Jeg tager derfor det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser i saa Henseende som en Art Tilsagn om at ville være med til at søge at gennemføre ogsaa nogle af disse Foranstaltninger, som jeg her har nævnt.

Til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti vil jeg sige, at det gjorde mig for saa vidt ondt at høre, at naar han stadig nævner sine Teorier og den borgerlige Fremmarch, som Venstre nu har afbrudt for anden Gang, saa nævner han kun Lovgivningsforanstaltninger, der i Virkeligheden er til Fordel for den daarligst stillede Del af Befolkningen. Med Hensyn til det første Forlig, hvor Venstre havde været med, angreb den ærede konservative Ordfører, at Socialreformen var gennemført, og med Hensyn til det andet Forlig nu angriber han, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen er gennemført.

Jeg tror ikke, det vil være til Held for Udviklingen i dette Land, hvis den borgerlige Fremmarch, som det ærede Medlem taler om, skal foregaa paa den Maade eller af ham er tænkt paa den Maade, at det